

Sygn. akt II Ka 146/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Sędziowie:	SO Dariusz Półtorak (spr.) SO Karol Troć
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Przemysława Rycaka

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2023 r.

sprawy **D. K. i P. W.**

oskarżonych z art. 158 § 1 kk w zb. z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 21 września 2022 r. sygn. akt II K 1104/21

I. w zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. G. 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym w stosunku do D. K.;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym w stosunku do P. W.;

IV. zasądza od oskarżonych solidarnie na rzecz oskarżycieli posiłkowych: M. L. (1), D. L. i M. L. (2) po 840 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez nich kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;

V. zwalnia oskarżonych z opłaty za II instancję oraz wydatków postępowania odwoławczego, które przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 146/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 września 2022 r. sygn..akt II K 1104/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego P. W.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Apelację ocenić należało jako bezzasadną i nie zasługującą na uwzględnienie, albowiem w żadnym razie orzeczonej wobec P. W. kary, zarówno w aspekcie kar jednostkowych, jak i kary łącznej nie można uznać za rażąco, niewspółmiernie surowe.</p> <p>Odnośnie argumentów podniesionych w apelacji obrońcy, to zgodzić się należy, że oskarżony</p>		

przyznał się, ale jedynie częściowo do stawianych mu zarzutów. W trakcie bowiem przesłuchania (k.462-467) P. W. uznał swoją winę, jednakże za wyjątkiem czynu opisanego w pkt I-ym aktu oskarżenia, który dotyczył rozboju i pobicia pokrzywdzonych, a więc przestępstwa o najcięższym gatunkowo przestępstwie popełnionym na szkodę pokrzywdzonych. Niczym nieoparte są twierdzenia obrońcy, jakoby P. W. swoimi wyjaśnieniami miał przyczynić się w istotny sposób do wyjaśnienia sprawy i jest to znaczący dowód, który dał sądowi I instancji podstawę do ustaleń faktycznych. To bowiem przede wszystkim zeznania pokrzywdzonych: M. L. (1), M. L. (2), D. L. były dowodami w oparciu o które sąd dokonał rekonstrukcji zdarzeń i oparł swoje ustalenia w zakresie czynów przypisanych D. W. i drugiemu oskarżonemu. Wyjaśnienia oskarżonego, tym samym nie stanowiły dowodu, który w znaczący sposób przyczynił się do ustaleń Sądu I instancji.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia zawartych w apelacji obrońcy twierdzeń, jakoby rola P. W. w „zdarzeniu” z udziałem rodziny L. była drugorzędna, a główną rolę odgrywał w nim drugi oskarżony, brat P. W.. Być może, na początku tych wydarzeń, wiodącą rolę miał D. K., ale drugi oskarżony, w trakcie rozwoju zdarzeń, brał w nim co najmniej równorzędną rolę, jak i jego brat dopuszczając się czynów, które zostały mu przypisane. W żadnym razie nie można się zgodzić ze stanowiskiem autora apelacji, że okolicznością w jakiś sposób usprawiedliwiającą zachowanie P. W. było poczucie solidarności nakazujące przyłączyć

mu się do ataku swojego brata na pokrzywdzonych. Przedmiotowa sprawa nie jest pierwszą, w której Sąd Okręgowy takie właśnie zachowanie oskarżonych obserwuje, gdy w ramach źle rozumianej solidarności rodzinnej wzajemnie, aktywnie wspomagają się przy popełnianiu kolejnych przestępstw.

Powyższe powoduje to, że nie mogły zostać uznane zarzuty apelacji za zasadne i tym samym skutkować uwzględnieniem wniosku o orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności „w wymiarze istotnie niższym”. Na k. 777 verte -780 sąd meriti w bardzo obszerny i wyczerpujący sposób dokonał analizy okoliczności, które miał na względzie dokonując wymiaru kar jednostkowych, jak i kary łącznej (treść apelacji wskazuje, że dotyczy ona tylko tego elementu wymiaru kary). Sąd dokonał kolejno omówienia dyrektyw wymiaru słusznie uznając, iż przemawiają one za orzeczeniem kar odpowiednio surowych, które i tak w większości oscylują bliżej dolnego ustawowego zagrożenia za czyny, które zostały przypisane oskarżonemu. Dlatego, Sąd Okręgowy, nie chcąc powtarzać bardzo obszernej i przekonującej argumentacji odsyła do wskazanego wyżej fragmentu uzasadnienia wyroku. Oceniając wymiar kary łącznej stwierdzić należy, że – z jednej strony biorąc pod uwagę różne dobra, w jakie godziły przestępstwa popełnione przez P. W., a z drugiej uwzględniając, że czyny te popełnione zostały w zbieżności czasowej i miejscowej, to okoliczności te przemawiały przeciwko zastosowaniu zasady absorpcji, czy kumulacji. Sąd Odwoławczy podziela stanowisko sądu I instancji, iż względy te przemawiały za zastosowaniem,

przy orzekaniu kary łącznej zasady asperacji, co skutkowało orzeczeniem wobec P. W. kary w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności, a więc o 1,5 roku niższej niż suma orzeczonych kar jednostkowych. Być może należy zgodzić się z poglądem, że nie jest to kara łagodna, ale uwzględniając takie nagromadzenie okoliczności obciążających nie można uznać ją za rażąco niewspółmiernie surową. Przejawiając tak brutalne, niczym nie sprowokowane i nieuzasadnione działania wobec pokrzywdzonych (ludzi oraz psa) osób całkowicie przypadkowo znajdujących się w tym samym miejscu co oskarżony wykazał on, że wymaga odpowiednio długiego wychowawczego oddziaływania w warunkach zakładu karnego, czy wręcz izolacji od innych członków społeczności, wobec których stanowi realne i bezpośrednie zagrożenie.

Wniosek

O orzeczenie łagodniejszej kary łącznej pozbawienia wolności

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Bezzasadność zarzutów warunkowała nieuwzględnienie wniosku

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

1.	
Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Kara orzeczona wobec oskarżonego P. W.	
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy	
Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiężle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięzłe o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III, IV, V	Sąd Okręgowy zasądził wynagrodzenie z tytułu obrony wykonywanej z urzędu wobec oskarżonego P. W., zwrot wydatków poniesionych przez oskarżycieli posiłkowych w postępowaniu odwoławczym, a także zwolnił oskarżonego z opłaty za II instancję oraz wydatków postępowania odwoławczego.

7. PODPIS